

*Ismene presenteert zichzelf aan Creon als medeplichtige.*

- 536 Ισ. Δέδρακα τοῦργον, εἵπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ,  
537 καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.  
538 Αν. Ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ  
539 οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην.  
540 Ισ. Ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι  
541 ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.  
542 Αν. ὦν τοῦργον Ἄιδης χοὶ κάτω ξυνίστορες·  
543 λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.  
544 Ισ. Μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ  
545 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι.  
546 Αν. Μὴ 'μοὶ θάνης σὺ κοινά, μηδ' ἂ μὴ 'θιγες  
547 ποιοῦ σεαυτῆς. Ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.  
548 Ισ. Καὶ τίς βίου μοι σοῦ λελειμμένη πόθος;  
549 Αν. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.  
550 Ισ. Τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη;  
551 Αν. Ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γελῶ γ', ἐν σοὶ γελῶ.  
552 Ισ. Τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;  
553 Αν. Σῶσον σεαυτήν. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.  
554 Ισ. Οἷμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;  
555 Αν. Σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.  
556 Ισ. Ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.  
557 Αν. Καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.  
558 Ισ. Καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ 'ξαμαρτία.  
559 Αν. Θάρσει. Σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι  
560 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.  
561 Κρ. Τὸ παῖδέ φημι τώδε τὴν μὲν ἀρτίως  
562 ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.  
563 Ισ. Οὐ γάρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὃς ἂν βλάστη μένει  
564 νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

- 565 Κρ. Σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
- 566 Ισ. Τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
- 567 Κρ. Ἀλλ' ἦδε μέντοι – μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
- 568 Ισ. Ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
- 569 Κρ. Ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
- 570 Ισ. Οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδ' ἦν ἡρμοσμένα.
- 571 Κρ. Κακὰς ἐγὼ γυναικας υἱέσι στυγῶ.
- 572 Ισ. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
- 573 Κρ. Ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
- 574 Ισ. Ἡ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
- 575 Κρ. Αἰδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἐμοί.
- 576 Ισ. Δεδογμέν', ὥς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
- 577 Κρ. Καὶ σοί γε κἀμοί. Μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
- 578 κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρή
- 579 γυναικας εἶναι τάσδε μὴδ' ἀνειμένας.
- 580 Φεύγουσι γάρ τοι χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας
- 581 ἦδη τὸν Αἰδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.

*Sophocles, Antigone 536-581*

*Aantekeningen*

- regel 536 ὁμορροθέω instemmen
- regel 537 ξυμμετίσχω ook deelhebben aan
- regel 541 ὁ ξύμπλους metgezel
- regel 542 ὁ ξυνίστωρ getuige
- regel 544 μήτοι zeker niet
- regel 549 ὁ κηδεμών beschermer
- regel 554 ἀμπλακίσκω, *aoristus* ἥμπλακον missen
- regel 558 νῶν (*dativus*) ons tweeën
- ἡ ἐξαμαρτία fout
- regel 562 ἄνους dwaas
- regel 563 βλαστάνω, *aoristus* ἔβλαστον ontstaan
- regel 566 βιώσιμος het leven waard
- regel 568 τὰ νυμφεῖα bruid
- regel 569 ἀρώσιμος te beploegen